

Sygn. akt III CNP 5/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa K. W.
przeciwko A. Z. i in. , o opróżnienie lokalu mieszkalnego i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi pozwanej A. Z.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w S.
z dnia 29 czerwca 2010 r.,

**odrzuca skargę i oddala wniosek pełnomocnika pozwanej
o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2010 r. Sąd Rejonowy w S. nakazał pozwanym [...] opróżnić lokal mieszkalny i ustalił, że przysługuje im uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego.

Od wyroku Sądu Rejonowego pozwana A. Z. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c., skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się. W niniejszej sprawie wyrok Sądu Rejonowego w S. uprawomocnił się w dniu 14 lipca 2011 r., skarga zaś została wniesiona po upływie dwuletniego terminu, tj. w dniu 22 sierpnia 2013 r., jest zatem niedopuszczalna.

Ponadto zaskarżone zostało orzeczenie Sądu pierwszej instancji, co zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c. jest możliwe tylko w wyjątkowo, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, co w niniejszej sprawie nie zostało wykazane.

Nie wskazano także, z którym przepisem zaskarżony wyrok jest niezgodny. Wskazano wprawdzie pośrednio na art. 117 i 370 k.p.c., jednakże – co oczywiste – wyrok nakazujący eksmisję nie może być sprzeczny z tymi przepisami.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, wniesienie niedopuszczalnej skargi nie jest udzieleniem pomocy prawnej i nie uzasadnia przyznania od Skarbu Państwa wynagrodzenia ustanowionemu przez sąd pełnomocnikowi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41 lub z dnia 18 grudnia 2007 r., III CSK 336/07, nie publ.).